

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 22. maijā iesniedza Varhoven kasatsionen sad (Bulgārija) – Wiemer & Trachte GmbH (maksātnespējas procesā)/Zhan Oved Tadzher

(Lieta C-296/17)

(2017/C 256/11)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven kasatsionen sad

Pamatlietas puses

Prasītāja un kasācijas sūdzības iesniedzēja: Wiemer & Trachte GmbH (maksātnespējas procesā)

Atbildētājs un atbildētājs kasācijas tiesvedībā: Zhan Oved Tadzher

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 ⁽¹⁾ par maksātnespējas procedūrām 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tās dalībvalsts tiesu jurisdikcija, kuras teritorijā ir ticis uzsākts maksātnespējas process, maksātnespējas pārsūdzības prasībā pret atbildētāju, kura juridiskā adrese vai domicils atrodas citā dalībvalstī, ir izņēmuma jurisdikcija, vai arī maksātnespējas procesa administratoram regulas 18. panta 2. punktā paredzētajā gadījumā ir tiesības celt pārsūdzības prasību tādās dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā ir atbildētāja juridiskā adrese vai domicils, ja maksātnespējas procesa administratora pārsūdzības prasība ir balstīta uz citā dalībvalstī veiktu rīcības darījumu par kustamu mantu?
- 2) Vai ir piemērojams Regulas Nr. 1346/2000 24. panta 2. punktā, lasot to kopā ar 1. punktu, paredzētais atbrīvojums no saistību izpildes pienākuma saistībā ar tādu saistību izpildi parādniekam dalībvalstī, kura ir notikusi ar šajā dalībvalstī reģistrēta uzņēmumam parādniekam piederoša uzņēmuma vadītāja starpniecību, ja saistību izpildes brīdī citā dalībvalstī bija iesniegts pieteikums par maksātnespējas procesa uzsākšanu par parādnieces aktīviem un bija iecelts pagaidu maksātnespējas procesa administrators, taču vēl nebija pieņemts nolēmums par maksātnespējas procesa uzsākšanu?
- 3) Vai Regulas Nr. 1346/2000 24. panta 1. punkts par saistību izpildi ir piemērojams naudas summas samaksai parādniecei, ja sākotnējais šīs summas pārskaitījums, kuru personas, kas izpilda saistības, labā veic parādniece, saskaņā ar maksātnespējas lietu tiesas valsts tiesībām ir uzskatāms par spēkā neesošu un spēkā neesamība izriet no maksātnespējas procesa uzsākšanas?
- 4) Vai nezināšanas prezumpcija atbilstoši Regulas Nr. 1346/2000 24. panta 2. punktam ir piemērojama, ja regulas 21. panta 2. punkta otrajā teikumā minētās iestādes nav veikušas nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka dalībvalsts, kuras teritorijā parādniecei pieder uzņēmums, reģistrā tiek publicēti maksātnespējas lietu tiesas nolēmumi, ar kuriem tika iecelts pagaidu maksātnespējas procesa administrators un tika noteikts, ka uzņēmuma rīcības darījumi ir spēkā tikai ar pagaidu maksātnespējas administratora piekrišanu, ja dalībvalstī, kurā atrodas uzņēmuma juridiskā adrese, ir paredzēta obligāta šo nolēmumu publicēšana, lai gan tā tos saskaņā ar regulas 25. pantu, lasot to kopā ar 16. pantu, atzīst?

⁽¹⁾ OV 2000, L 160, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 23. maijā iesniedza Conseil d'État (Francija) – France Télévisions SA/Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Lieta C-298/17)

(2017/C 256/12)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: *France Télévisions SA*

Atbildētāji: *Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai uzņēmums, kurš internetā straumējot un tiešraidē piedāvā skatīties televīzijas raidījumus, tikai šī fakta dēļ vien ir uzskatāms par uzņēmumu, kurš nodrošina elektronisko komunikāciju tīklu, ko izmanto radio vai televīzijas raidījumu publiskai apraidei 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK ⁽¹⁾ 31. panta 1. punkta izpratnē?
- 2) Noliedzošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā, vai dalībvalsts var, nepārkāpjot direktīvu vai citas Eiropas Savienības tiesību normas, paredzēt radio vai televīzijas pakalpojumu izplatīšanas pienākumu, kas uzlikts gan uzņēmumiem, kuri nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus, gan uzņēmumiem, kuri, nenodrošinot šādus tīklus, piedāvā internetā, straumējot vai tiešraidē, skatīties televīzijas raidījumus?
- 3) Apstiprinošas atbildes uz otro jautājumu gadījumā, vai dalībvalstis var atturēties no tā, ka izplatīšanas pienākums, ciktāl tas attiecas uz pakalpojumu sniedzējiem, kuri nenodrošina elektronisko komunikāciju tīklus, tiek pakļauts nosacījumu kopumam, kas paredzēts 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK 31. panta 1. punktā, lai gan šie nosacījumi saskaņā ar direktīvu būtu piemērojami tīklu nodrošinātājiem?
- 4) Vai dalībvalsts, kura ir ieviesusi noteiktu radio vai televīzijas pakalpojumu izplatīšanas noteiktos tīklos pienākumu, var, nepārkāpjot direktīvu, paredzēt pienākumu šo pakalpojumu sniedzējiem pieņemt to, ka tos izplata šajos tīklos, tostarp attiecībā uz izplatīšanu interneta tīklā, ja attiecīgais pakalpojuma sniedzējs pats izplata savus raidījumus internetā?
- 5) Vai nosacījums, saskaņā ar kuru būtiskam skaitam tīklu, uz kuriem attiecas izplatīšanas pienākums, galalietotāju tie ir jāizmanto kā viņu galvenais līdzeklis, lai uztvertu radio vai televīzijas apraidi, kā ir paredzēts Direktīvas 2002/22/EK 31. panta 1. punktā, saistībā ar izplatīšanu internetā ir jāvērtē, ņemot vērā visus lietotājus, kuri televīzijas raidījumus interneta tīklā skatās straumējot vai tiešraidē, vai arī tikai tās vietnes lietotājus, kura ir pakļauta izplatīšanas pienākumam?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV 2002, L 108, 51. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 29. maijā iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) – Geocycle Bulgaria EOOD/Direktor na direksia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Lieta C-314/17)

(2017/C 256/13)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Geocycle Bulgaria EOOD*

Atbildētājs: *Direktor na direksia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite*